

Ethner og
juletreet

av Jon Løvaas

Det var bitende kaldt ute i skogen og pusten min kunne ses i luften foran meg. Trollmannen Ethner dukket opp like plutselig som han pleier når jeg er her ute i skogen alene. Vi gikk sammen innover i det stille vinterlandet. Da vi hadde gått en stund, fant vi en gammel trestamme å sitte på.

Jeg skjenket opp kakao til oss. Jeg hadde tatt med en stor termos, for jeg ville så gjerne at Ethner skulle få så mye kakao han bare orket i dag som det var lille julaften. Ethner frydet seg. Frostrøyken danset over koppene som små alver, eller freser som Ethner kalte dem. Sola sto lavt på himmelen og vinterlyset lagde lange mørkeblå skygger på den kritthvite nysnøen som hadde falt. «Hvit jul er det fineste jeg vet», tenkte jeg.

Da vi satt der blant vintertrøtte og snøtunge trær, kom jeg til å tenke på juletreet som sto i stua hjemme.

— Når blir et tre et juletre egentlig? spurte jeg. Må det stå inne i en stue for å være et ekte juletre?

— Det å ta et tre inn i stua er en ganske ny tradisjon, sa Ethner. I riktig gamle dager var ikke det vanlig. Men eviggrønne trær var derimot et symbol på fruktbarhet og ga håp om en ny vår. De skulle beskytte mot vinteren, mørkets makter og overnaturlige krefter. Mange skar granbar, tok det med hjem og la det på trappa foran huset sitt. Dette gjorde de for at de som bodde der skulle være trygge inne i den mørkeste tiden på året. De var kanskje litt mørkredde?

— Men juletrepynt da? spurte jeg, det finnes vel ikke her ute i skogen?

— Jo det skal jeg love deg, sa Ethner, noen riktig gamle grantrær har for eksempel lange lav-tråder hengende på greinene sine.

— Ja, det ser nesten ut som juleglitter. Det er en type lav som er svært vakker og svært sjelden. Før trodde man at det var den underjordiske huldra som hadde pyntet trærne med det vakre håret sitt.

Derfor heter denne laven hulderstry. Hvis du bare begynner å se etter, kan du nemlig se at skogen pynter seg til jul.

Kom skal jeg vise deg!

Ethner fant fram tryllestaven sin og lærte meg en magisk juleformel mens han svingte staven i luften.

**"Spre lys og glede i mørke stunder
solen har snudd og vi går mot vårens under"**

Så hvisket han:

«Hysj, se» og pekte på en snøtung gran borte i skogholtet. Da så jeg det: et grantre jeg ikke hadde lagt merke til før nå! Det var pyntet med hulderstry!

I tillegg la jeg også merke til konglene som hang og var klare til å slippe alle frøene sine, når våren en gang kommer tilbake. De var nesten som julekuler.

Under treet satt et ekorn og knasket på en eikenøtt den hadde gjemt i høst, og funnet tilbake til. To dompaper satt tett sammen for å holde varmen og tre nysgjerrige rådyrkalver tittet fram fra skogholtet.

En klar, blek måne hadde byttet plass med solen, og det nærmest gnistret av den pudderlette snøen rundt meg. Over alt sammen flakket et eventyrlig og trolsk nordlys, og rett over toppen av treet blinket selveste nordstjernen!

Foran meg i snøen lå en pinne. Jeg plukket den opp. Det var ikke en vanlig pinne, det var tryllestaven Ethner hadde brukt! Jeg snudde meg rundt for å spørre ham ... men Ethner var forsvunnet. Jeg svingte tryllestaven lett i luften, puttet den i sekken, smilte og sa til meg selv, eller kanskje egentlig til alle der ute i skogen:

God jul!